

4

AUKŠČIAUSIOJO SŪNUS Jėzus – daugiau nei žmogus

Apie rusų carą Petrą Didįjį (1672–1725) pasakojama viena istorija. Būdamas jaunas, Petras buvo labai žingeidus. Jis norėjo išmokti visko, kad vieną dieną gavo caro karūną galėtų modernizuoti savo atsilikusią šalį.

„Mes galėtume Rusijoje pastatyti tokius pat puikius laivus kaip ir olandai“, – tarė sau. Iš tikrųjų tais laikais olandai buvo geriausi laivų konstruktoriai pasaulyje. Taigi būsimasis caras svetimu vardu įsidarbino olandų laivų statykloje ir išmoko dailidės amato. Tapęs caru, Petras išmokė rusus statyti puikius burinius laivus.

4.1 Šauni filmo idėja

Kad Dievas tapo žmogumi, yra dar labiau neįtikėtina, nei tai, kad caras kelerius metus apsimetė dailide. Dievas tampa žmogumi – tai atrodo kaip pasaka ar linksma filmo idėja.

→ 72
Ką reiškia vardas Jėzus?

Holivudo kino studija galėtų sukurti fantastinį filmą pagal tokį scenarijų:

„Dievui“ danguje pasidaro nuobodu, taigi jam šauna į galvą pašėlusį mintis persirengti žmogumi. Jis ateina į žemę, bet elgiasi gana keistai, nes „Dievas“ juk nežino, kas čia apačioje dedasi. Jis patenka į kvailiausias situacijas; tačiau, laimei, „Dievas“ moka daryti visokių magiškų triukus ir stebuklus, kurie padeda jam išsikapanoti iš blogiausių situacijų. Tik pasidaro visai ne kas, kai jis susipažįsta su nuostabia mergina, kurią be proto įsimyli ir nebenori grįžti į dangų...

→ 73
Kodėl Jėzus turi prievardį Kristus?

Mes pasijuoktume, išgertume kolos, suvalgytume kukurūzų spragėsių ir po trijų dienų tą filmą pamirštume.

4.2 Dievo mintys – geriau už bet kokį filmą

Ką iš tikrųjų Dievas padarė su savo vargše, nugalavusia, nuodėmės pažeista kūrinija? Pirmiausia išvardinkime, ko Jis nepadarė:

Kaip aš gyvas, – tai Viešpaties DIEVO žodis, – nenoriu, kad nedorėtis mirtų, bet noriu, kad nedorėtis sugrįžtų iš savo kelio ir gyventų.
Ez 33, 11

- Jis neužmiršo, kad skriejame orbita.
- Jis nesiliovė mūsų mylėjęs ir liko ištikimas.
- Jis neatsiuntė griežto baudžiamojo teismo į pasaulį, kuriame viešpatauja neapykanta, pavydas ir gobšumas, kuriame žmonės kankina vienas kitą, leidžia numirti badu, atima galimybes ir užsidirbtą atlyginimą.
- Jis neatsiuntė mums mirties bausmės už mūsų nuodėmes.

O ką Dievas padarė?

→ 76
Kodėl Dievas tapo žmogumi?

- Jis matė mūsų kančias ir ašaras, kad turėsime mirti.
- Dievas nutarė dalytis su mumis viskuo, išskyrus nuodėmę.
- Dievas Jėzusa Nazariečio Asmenyje prisėmė žmogiškąją prigimtį. Jis buvo žydų mergelės Marijos Sūnus, gimęs Betliejuje valdant karaliui Erodiui.

→ Jn 3, 16

4.3 Dievas – kūdikis?

→ 79
Ar Jėzus kaip mes turėjo sielą, dvasią ir kūną?

Ar galima įsivaizduoti tokį dalyką: DIEVAS – ir Jis verkia kaip kūdikis, žinda motinos krūtį ir dergia į vystyklius? Jis – vaikas, kuris laksto gatvėse, iki kraujo nusibrodina kelius ir verkdamas bėga skūstis mamai? Jaunuolis, kuris džiaugiasi savo stiprėjančiomis jėgomis ir didėjančiomis žiniomis, kuris savo džiaugsmais ir rūpesčiais dalijasi su draugais ir draugėmis, kuris išgyvena seksualines pagundas ir... kuris vis aiškiau supranta, jog yra ne iš šio pasaulio, nes giliai ir ypatingai susijęs su savo Tėvu danguje. Ar įmanoma tai įsivaizduoti?

Jei tau tai sunkiai sekasi, nesi toks vienintelis. Pirmųjų amžių krikščionys dar iš dalies buvo Jėzusa liudytojai.

- Jie matė tikrą žmogų, kartu su jais besijuokiantį, valgantį, geriantį, dainuojantį, pokštaujantį.
- Tačiau jie taip pat matė Jėzų, darantį stebuklus, net prikeliantį žmones iš numirusių. Jie jautė, kad Jo žodžiai turi antžmogiškos jėgos, o pirmiausia jie pamatė, kad mirtis Jam neturi galios. Valdant Poncijui Pilotui, Jis buvo žiauriai nužudytas ant kryžiaus, Jo mirtis buvo aiškiai patvirtinta. Bet po trijų dienų Jį vėl matė gyvą, pasirodžiusį iš karto „daugiau nei penkiems šimtams brolių“ (1 Kor 15, 6).

→ 77
Ką reiškia pasakymas, kad Jėzus Kristus yra tikras Dievas ir tikras Žmogus?

Ar gali įsivaizduoti, kokios diskusijos virė jaunoje Bažnyčioje, kol Chalkedono (dabar – Stambulo dalis) visuotiniame Bažnyčios Susirinkime 451 m. buvo susitarta dėl formulės „Tikrą Dievą ir tikrą Žmogų“?

4.4 Toks žmogiškas ir toks dieviškas: pasakojimas apie Lozorių

Daugelis žmonių, kurie Jėzų pirmiausia laikė Dievu, piktinosi, kad Jis turėjo tikrą draugą – Lozorių. Jie sakė, kad jei Jis būtų buvęs tikras Dievas, nebūtų galėjęs turėti draugo! Tačiau Jis turėjo. Šventajame Rašte nekalbama, kaip jie draugavo. Tikriausiai jie dažnai bendravo, džiaugėsi matydami, galbūt kartu eidavo pasivaikščioti, o galbūt kartu sėdėdavo ant Genezareto ežero kranto ir kalbėdavosi. Ir štai Evangelijoje pagal Joną pasakojama, kad Jėzus aiškiai per vėlai atėjo pasimatyti su savo draugu.

→ Jn 11, 1–46

Užduok sau klausimą: kas Jėzuje yra dieviška ir kas žmogiška?

4.5 Nėra sielvarto, kurio Dievas nebūtų patyręs
Sakykim, štai kas nors tau kalba:

„Dink man iš akių su savo Dievu! Man nereikia Dievo, kuris sėdi danguje ir kuriam ten puikiai sekasi. Aš patyriau tokių dalykų, apie kuriuos Dievas nė nežino! Tame pragare, kuriame aš buvau, Dievo nebuvo.“

Arba jis sako:

„Sirgau viena ar kita liga... Buvau mirtiname pavojuje... Manęs visi šalinosi, niekino ir tyčiojosi... Mane išdavė draugai! Neteisingai apkaltino... Kankino...“

→ Žyd 4, 14–16

Koks būtų tavo atsakymas? Galbūt toks:

„Nežinau, apie kokį Dievą kalbi... Mano Dievas sirgo ir buvo mirtinai išsigandęs; Jį šmeižė ir persekiojo; Jį išdavė geriausi Jo draugai, Jis buvo neteisingai apkaltintas, nukankintas. Jis buvo ten, kur dar niekada nebuvo joks dievas: mirusiųjų karalystėje. Imk mano Dievą, jei tavasis tavęs netenkina.“

→ 60
Kodėl Jėzus yra didžiausias pasaulio pavyzdys?

